

Αρχική σελίδα>Οικογενειακά και κληρονομικά θέματα>Κληρονομιά>Κληρονομική διαδοχή

Η πρωτότυπη γλωσσική έκδοση [SI](#) αυτής της σελίδας τροποποιήθηκε πρόσφατα. Η γλωσσική έκδοση που βλέπετε τώρα βρίσκεται στο στάδιο της μετάφρασης.

αγγλικά

Υπάρχει ήδη μετάφραση στις ακόλουθες γλώσσες

Swipe to change

Κληρονομική διαδοχή**Σλοβενία**

Το δελτίο αυτό εκπονήθηκε σε συνεργασία με το Συμβούλιο των Συμβολαιογραφικών Συλλόγων της ΕΕ (CNUe).

1 Πως συντάσσεται η διάταξη τελευταίας βουλήσεως (διαθήκη, συνδιαθήκη, κληρονομική σύμβαση);

α) Διαθήκες: Η διαθήκη είναι έγκυρη εφόσον έχει συνταχθεί σε μορφή η οποία προβλέπεται από τον νόμο περί κληρονομίας (εφεξής: ΝΚ) και σύμφωνα με τους όρους που αυτός προβλέπει.

Ο ΝΚ προβλέπει τα εξής είδη διαθήκης: ιδιόγραφη διαθήκη, διαθήκη ενώπιον μαρτύρων, δικαστική διαθήκη, προφορική διαθήκη, διαθήκη στο εξωτερικό, διαθήκη επί σλοβενικού πλοίου, διαθήκη που συντάσσεται σε κατάσταση ανάγκης ή πολέμου, και διεθνής διαθήκη.

Ο ΝΚ προβλέπει τα εξής όσον αφορά τα προαπαιτούμενα που συνδέονται με το είδος της διαθήκης:

Η **ιδιόγραφη διαθήκη** είναι έγκυρη εφόσον έχει συνταχθεί και υπογράφεται από τον διαθέτη ιδιοχειρώς (άρθρο 63 παράγραφος 1 του ΝΚ).

Διαθέτης ο οποίος γνωρίζει γραφή και ανάγνωση συντάσσει **διαθήκη ενώπιον μαρτύρων** υπογράφοντας ιδιοχειρώς ενώπιον δύο μαρτύρων έγγραφο το οποίο έχει καταρτίσει άλλο πρόσωπο για λογαριασμό του, δηλώνοντας ενώπιόν τους ότι πρόκειται για τη διαθήκη του. Οι μάρτυρες θέτουν ιδιοχειρώς την υπογραφή τους επί της διαθήκης σε υστερόγραφο, αναφέροντας την ιδιότητά τους ως μαρτύρων, ωστόσο η προσθήκη του υστερόγραφου αυτού δεν αποτελεί προϋπόθεση εγκυρότητας της διαθήκης (άρθρο 64 ΝΚ).

Η **δικαστική διαθήκη** συντάσσεται για λογαριασμό και με αίτημα του διαθέτη από τον αρμόδιο δικαστή, ο οποίος αρχικά πιστοποιεί την ταυτότητα του διαθέτη.

Ο διαθέτης εν συνεχεία διαβάζει και υπογράφει τη διαθήκη και ο δικαστής πιστοποιεί επί αυτής ότι ο διαθέτης διάβασε και υπέγραψε τη διαθήκη ενώπιόν του. Σε περίπτωση που ο διαθέτης δεν γνωρίζει ανάγνωση ή δεν είναι σε θέση να διαβάσει τη διαθήκη, ο δικαστής τη διαβάζει σε αυτόν ενώπιον δύο μαρτύρων.

Ο διαθέτης εν συνεχεία υπογράφει τη διαθήκη ενώπιον των ιδίων μαρτύρων ή θέτει κάποιο χαρακτηριστικό σημείο επί αυτής δηλώνοντας ότι αυτή αποτελεί τη διαθήκη του. Εν συνεχεία η διαθήκη υπογράφεται από τους μάρτυρες (άρθρα 65 και 66 ΝΚ).

Διαθήκη στο εξωτερικό συντάσσεται για λογαριασμό υπηκόου της Δημοκρατίας της Σλοβενίας στο εξωτερικό, σύμφωνα με τις διατάξεις περί σύνταξης δικαστικής διαθήκης, από πρόξενο ή εκπρόσωπο του διπλωματικού σώματος της Δημοκρατίας της Σλοβενίας ο οποίος ασκεί προξενικά καθήκοντα (άρθρο 69 ΝΚ).

Διαθήκη επί σλοβενικού πλοίου συντάσσεται από τον πλοίαρχο σύμφωνα με τις διατάξεις περί σύνταξης δικαστικής διαθήκης. Η εν λόγω διαθήκη παύει να ισχύει 30 ημέρες μετά την επιστροφή του διαθέτη στη Σλοβενία (άρθρο 70 ΝΚ).

Διαθήκη που συντάσσεται σε κατάσταση έκτακτης ανάγκης ή πολέμου: σε κατάσταση έκτακτης ανάγκης ή πολέμου, ο λοχαγός ή ο επικεφαλής αντίστοιχης ή ανώτερης μονάδας ή οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο ενώπιον λοχαγού μπορεί να συντάξει διαθήκη για λογαριασμό μέλους στρατιωτικής μονάδας σύμφωνα με τις διατάξεις περί σύνταξης δικαστικής διαθήκης. Η εν λόγω διαθήκη παύει να ισχύει 60 ημέρες μετά τη λήξη της κατάστασης έκτακτης ανάγκης ή του πολέμου εφόσον η θητεία του διαθέτη λήξει πριν ή μετά από αυτή, ή 30 ημέρες μετά τη λήξη της θητείας του (άρθρο 71 ΝΚ).

Η **διεθνής διαθήκη** συντάσσεται εγγράφως. Δεν απαιτείται να συνταχθεί ιδιοχειρώς από τον διαθέτη, και μπορεί να συνταχθεί σε οποιαδήποτε γλώσσα, χειρόγραφα ή άλλως. Ο αρμόδιος δικαστής δύναται να συντάξει διεθνή διαθήκη κατόπιν αιτήματος του διαθέτη. Σε περίπτωση που ο διαθέτης είναι σλοβένος υπήκοος, τα σχετικά καθήκοντα μπορεί να εκτελέσει μέλος του διπλωματικού σώματος ή της προξενικής αρχής του άρθρου 69 ΝΚ (εφεξής: «εξουσιοδοτημένο πρόσωπο»). Ο διαθέτης πρέπει να δηλώσει ενώπιον δύο μαρτύρων και του εξουσιοδοτημένου προσώπου ότι πρόκειται για τη διαθήκη του και ότι ο ίδιος γνωρίζει το περιεχόμενό της, και να υπογράψει τη διαθήκη ενώπιον των εν λόγω προσώπων ή, εάν την έχει ήδη υπογράψει, να αναγνωρίσει και να επιβεβαιώσει την υπογραφή του. Εάν ο διαθέτης δεν είναι σε θέση να υπογράψει τη διαθήκη, οφείλει να δηλώσει στο εξουσιοδοτημένο πρόσωπο την αιτία. Το εξουσιοδοτημένο πρόσωπο καταγράφει τη σχετική δήλωση στη διαθήκη. Ο διαθέτης μπορεί επίσης να ζητήσει την υπογραφή της διαθήκης του από άλλο πρόσωπο για λογαριασμό του. Οι μάρτυρες και το εξουσιοδοτημένο πρόσωπο θέτουν την υπογραφή τους ενώπιον του διαθέτη σε υστερόγραφο το οποίο αναφέρει ότι υπογράφουν ως μάρτυρες ή ως εξουσιοδοτημένο πρόσωπο (άρθρο 71a ΝΚ). Ο νόμος περί κληρονομίας περιέχει επίσης λεπτομερείς διατάξεις σχετικά με τα πρόσωπα τα οποία νομιμοποιούνται ως μάρτυρες διεθνούς διαθήκης (άρθρο 71b), σχετικά με την υπογραφή και χρονολόγηση της διεθνούς διαθήκης (άρθρο 71c), τη φύλαξη της διεθνούς διαθήκης (άρθρο 71d), την ακύρωση διεθνούς διαθήκης (άρθρο 71d), την επικύρωση διεθνούς διαθήκης (άρθρο 71e), την κήρυξη διεθνούς διαθήκης ως έγκυρης (άρθρο 71f) και την εγκυρότητα ως προς το είδος και τις προϋποθέσεις της υπογραφής (άρθρο 71g).

Προφορική διαθήκη: ο διαθέτης δύναται να συντάξει ενόρκως διαθήκη προφορικά ενώπιον δύο μαρτύρων, μόνον εφόσον δεν είναι σε θέση να συντάξει έγγραφη διαθήκη λόγω έκτακτων περιστάσεων. Η προφορική διαθήκη παύει να ισχύει 30 ημέρες μετά το πέρας των έκτακτων περιστάσεων υπό τις οποίες συντάχθηκε (άρθρο 72 ΝΚ). Ο νόμος περιέχει επιπλέον λεπτομερείς διατάξεις σχετικά με τα πρόσωπα τα οποία νομιμοποιούνται ως μάρτυρες προφορικής διαθήκης (άρθρο 73), τα καθήκοντα των μαρτύρων (άρθρο 74), την άκυρη διάθεση δυνάμει προφορικής διαθήκης (άρθρο 75), την προθεσμία προσβολής της διαθήκης (άρθρο 76) και τις αποδείξεις ύπαρξης διαθήκης (άρθρο 77).

Ο νόμος περί συμβολαιογράφων (εφεξής: ΝΣ) προβλέπει επίσης τη **συμβολαιογραφική διαθήκη**, η οποία είτε συντάσσεται από συμβολαιογράφο υπό τη μορφή συμβολαιογραφικής πράξης την οποία υπαγορεύει ο διαθέτης, είτε έχει συνταχθεί εγγράφως από τον διαθέτη ως διάταξη τελευταίας βούλησης και κατατίθεται σε συμβολαιογράφο προς επικύρωση. Η συμβολαιογραφική διαθήκη παράγει τα ίδια αποτελέσματα όπως η δικαστική διαθήκη (άρθρο 46 παράγραφος 1 ΝΣ).

Πέραν των ανωτέρω διατυπώσεων, για την εγκυρότητα της διαθήκης απαιτείται ο διαθέτης να έχει νομική ικανότητα σύνταξης διαθήκης. Σύμφωνα με τον ΝΚ, διαθήκη συντάσσεται εγκύρως από οποιοδήποτε πρόσωπο το οποίο έχει ικανότητα διάκρισης και έχει συμπληρώσει το 15ο έτος της ηλικίας του (άρθρο 59 παράγραφος 1 ΝΚ). Σε περίπτωση που ο διαθέτης έχει συντάξει τη διαθήκη υπό καθεστώς απειλής, εξαναγκασμού ή απάτης, ή από σφάλμα, η διαθήκη δεν είναι έγκυρη καθώς δεν αντανακλά τα δικαιώματα και την αληθή βούληση του διαθέτη (άρθρο 60 παράγραφος 1 ΝΚ).

β) Συνδιαθήκη Ο ΝΚ δεν προβλέπει τη δυνατότητα σύνταξης συνδιαθήκης. Συνεπώς, εφόσον αυτή δεν αποτελεί μία από τις μορφές διαθήκης που προβλέπονται εκ του νόμου, θεωρείται άκυρη σύμφωνα με το άρθρο 62 του ΝΚ. Ωστόσο, σύμφωνα με τη νομολογία, άκυρη είναι μόνο η διαθήκη στην οποία δύο πρόσωπα, συνήθως σύζυγοι, υποδεικνύουν αλλήλους ως κληρονόμους τους (αυτό πιθανότατα συμβαίνει διότι το συγκεκριμένο είδος διαθήκης προσομοιάζει πολύ στην κληρονομική σύμβαση, η οποία απαγορεύεται σύμφωνα με το άρθρο 103 του ΝΚ), όχι όμως η διαθήκη την οποία συντάσσουν δύο πρόσωπα υπέρ τρίτου προσώπου (βλ. Prof. K. Zupančič, Prof. V. Žnidaršič Skubic, *Dedno pravo* (Κληρονομικό Δίκαιο), *Uradni list*, 2009, σ. 127-128).

γ) Κληρονομική σύμβαση Σύμφωνα με τον ΝΚ, κληρονομική σύμβαση με την οποία ένα πρόσωπο καταλείπει την περιουσία του ή μέρος αυτής στον αντισυμβαλλόμενο του ή σε τρίτο πρόσωπο, είναι άκυρη (άρθρο 103). Αντίστοιχα, σύμβαση επί προσδοκώμενης διαδοχής ή κληροδοσίας (άρθρο 104) ή σύμβαση επί του περιεχομένου διαθήκης (άρθρο 105) είναι επίσης άκυρες σύμφωνα με τον νόμο περί κληρονομιάς.

2 Πρέπει η διάταξη να καταχωρίζεται, και εάν ναι, πως;

Όχι. Στον νόμο περί κληρονομιάς δεν προβλέπεται ειδική επικύρωση της διαθήκης.

3 Υφίστανται περιορισμοί επί της ελευθερίας διάθεσης απία θανάτου (π.χ. νόμιμη μοίρα);

Ναι. Οι αναγκαίοι κληρονόμοι δικαιούνται να λάβουν τμήμα της κληρονομιάς το οποίο δεν έχει δικαίωμα να διαθέσει ο κληρονομούμενος (άρθρο 26 παράγραφος 1 ΝΚ). Το σχετικό τμήμα της κληρονομιάς ονομάζεται «νόμιμη μοίρα». Αναγκαίοι κληρονόμοι είναι: οι κατιόντες, τα υιοθετημένα τέκνα του θανόντος και οι δικό τους κατιόντες, οι γονείς και ο/η σύζυγος του θανόντος. Οι παππούδες, γιαγιάδες, αδελφοί και αδελφές του θανόντος είναι αναγκαίοι κληρονόμοι μόνον εφόσον έχουν μόνιμη ανικανότητα εργασίας και είναι άποροι. Τα ανωτέρω πρόσωπα είναι αναγκαίοι κληρονόμοι εφόσον καλούνται στην κληρονομία για να λάβουν τη νόμιμη μοίρα σύμφωνα με τις τάξεις διαδοχής (άρθρο 25 ΝΚ).

4 Ελλείπει διάταξης τελευταίας βουλήσεως, ποιος κληρονομεί και τι;

Σε αυτή την περίπτωση η διαδοχή επέρχεται όπως προβλέπει ο νόμος: την περιουσία του διαθέτη κληρονομούν οι κατιόντες, τα υιοθετημένα τέκνα του και οι δικό τους κατιόντες, ο/η σύζυγος, οι γονείς, οι θετοί γονείς του διαθέτη και οι συγγενείς τους, οι αδελφοί και αδελφές του διαθέτη και οι κατιόντες τους, και οι παππούδες και γιαγιάδες του διαθέτη και οι κατιόντες τους. Άνδρας και γυναίκα που διατηρούν μακρόχρονη σχέση χωρίς να έχουν τελέσει γάμο μπορούν να κληρονομήσουν αλλήλους ως σύζυγοι, αλλά μόνον εφόσον ο γάμος τους δεν θα έπασχε ακυρότητας για οποιονδήποτε λόγο. Τα πρόσωπα αυτά κληρονομούν σύμφωνα με τις τάξεις διαδοχής, κατά τις οποίες οι κληρονόμοι των εγγύτερων τάξεων αποκλείουν τους κληρονόμους των απώτερων τάξεων (άρθρο 10 ΝΚ).

Πρώτη τάξη διαδοχής:

στην πρώτη τάξη καλούνται οι κατιόντες και ο/η σύζυγος του θανόντος, οι οποίοι κληρονομούν κατ' ίσομοιρία και αποκλείουν όλους τους άλλους κληρονόμους (άρθρο 11 ΝΚ).

Με βάση τη διανομή κατά ρίζες (*vstopna pravica*), το μερίδιο κατιόντος ο οποίος δεν βρίσκεται εν ζωή κατά τον χρόνο θανάτου του διαθέτη περιέρχεται στα τέκνα του (εγγονούς του θανόντος) κατ' ίσομοιρία. Σε περίπτωση που εγγονός δεν βρίσκεται εν ζωή κατά τον χρόνο θανάτου του διαθέτη, το μερίδιο που θα περιερχόταν σε αυτόν εάν βρισκόταν εν ζωή κατά τον χρόνο θανάτου του διαθέτη περιέρχεται στα τέκνα του (διεγγονούς του θανόντος) κατ' ίσομοιρία. Η διαδικασία αυτή συνεχίζεται έως τον τελευταίο κατιόντα του θανόντος (άρθρο 12 ΝΚ).

Σε περίπτωση που ο/η σύζυγος του θανόντος δεν διαθέτει τα απαραίτητα μέσα για τη διαβίωσή του/της και καλείται με άλλους κληρονόμους της πρώτης τάξης, το δικαστήριο δύναται έπειτα από αίτημα του/της συζύγου να διατάξει την περιέλευση σε αυτόν(-ή) μέρους της κληρονομιάς το οποίο δικαιούνται κατά τον νόμο οι συγκληρονόμοι του/της. Ο/η σύζυγος μπορεί να ζητήσει αύξηση του κληρονομικού του/της μεριδίου εις βάρος ενός ή όλων των συγκληρονόμων του/της. Το δικαστήριο δύναται να διατάξει την περιέλευση ολόκληρης της κληρονομιάς στον/στην σύζυγο, εφόσον η αξία της κληρονομιάς είναι τόσο μικρή ώστε ο/η σύζυγος θα είχε πρόβλημα διαβίωσης σε περίπτωση διανομής της (άρθρο 13 παράγραφος 1 ΝΚ).

Σε περίπτωση που άλλοι κληρονόμοι της πρώτης τάξης δεν διαθέτουν τα απαραίτητα μέσα για τη διαβίωσή τους και εφόσον καλούνται με τον/την σύζυγο του θανόντος, το δικαστήριο δύναται, κατόπιν αιτήματός τους, να διατάξει την περιέλευση σε αυτούς μέρους της κληρονομιάς το οποίο δικαιούται κατά τον νόμο ο/η σύζυγος. Όλοι ή μεμονωμένοι συγκληρονόμοι δύναται να ζητήσουν την αύξηση του κληρονομικού τους μεριδίου εις βάρος του/της συζύγου του θανόντος (άρθρο 13 παράγραφος 2 ΝΚ).

Μεμονωμένοι συγκληρονόμοι οι οποίοι δεν διαθέτουν τα απαραίτητα μέσα για τη διαβίωσή τους, μπορούν επίσης να ζητήσουν αύξηση του κληρονομικού τους μεριδίου εις βάρος άλλων συγκληρονόμων (άρθρο 13 παράγραφος 3 ΝΚ).

Το δικαστήριο δύναται να διατάξει την περιέλευση ολόκληρης της κληρονομιάς σε όλους ή σε μεμονωμένους συγκληρονόμους, εφόσον η αξία της κληρονομιάς είναι τόσο μικρή ώστε θα είχαν πρόβλημα διαβίωσης σε περίπτωση διανομής της (άρθρο 13 παράγραφος 4 ΝΚ).

Κατά την κρίση του αιτήματος αύξησης ή μείωσης των κληρονομικών μεριδίων το δικαστήριο λαμβάνει δεόντως υπόψη όλες τις παραμέτρους της υπόθεσης, ιδίως την οικονομική κατάσταση των συγκληρονόμων και τη δυνατότητά τους να ασκούν αμειβόμενη απασχόληση, καθώς και την αξία της κληρονομιάς (άρθρο 13 παράγραφος 5 ΝΚ).

Δεύτερη τάξη διαδοχής:

στη δεύτερη τάξη διαδοχής καλούνται οι γονείς και ο/η σύζυγος του θανόντος, εφόσον δεν υπάρχουν κατιόντες εν ζωή. Οι γονείς του θανόντος κληρονομούν το ήμισυ της κληρονομιάς, ο/η δε σύζυγος το υπόλοιπο ήμισυ. Σε περίπτωση που δεν υπάρχει εν ζωή σύζυγος, κληρονομούν οι γονείς του θανόντος κατ' ίσομοιρία το σύνολο της κληρονομιάς (άρθρο 14 ΝΚ).

Εάν ένας γονέας του θανόντος δεν βρίσκεται εν ζωή κατά τον χρόνο θανάτου του κληρονομούμενου, το μερίδιο που θα περιερχόταν σε αυτόν εάν βρισκόταν εν ζωή κατά τον χρόνο θανάτου του διαθέτη με βάση τη διανομή κατά ρίζες περιέρχεται στα τέκνα του (αδελφούς και αδελφές του θανόντος), στους εγγονούς, διεγγονούς και απώτερους κατιόντες του, σύμφωνα με τους κανόνες που διέπουν τη διαδοχή μεταξύ τέκνων και λοιπών κατιόντων (άρθρο 15 παράγραφος 1).

Εάν αμφότεροι οι γονείς του θανόντος δεν βρίσκονται εν ζωή κατά τον χρόνο θανάτου του, το μερίδιό που θα περιερχόταν σε αυτούς εάν βρισκόταν εν ζωή κατά τον χρόνο θανάτου του θανόντος περιέρχεται στους κατιόντες τους: το μερίδιο του πατέρα περιέρχεται στους κατιόντες του και αντίστοιχα το μερίδιο της μητέρας στους δικούς της κατιόντες. Σε κάθε περίπτωση, οι ετεροθαλείς αδελφοί και αδελφές του θανόντος από την πλευρά του πατέρα του κληρονομούν κατ' ίσομοιρία το μερίδιο του πατέρα, και αντίστοιχα οι ετεροθαλείς αδελφοί και αδελφές από την πλευρά της μητέρας κληρονομούν κατ' ίσομοιρία το μερίδιο της μητέρας, ενώ οι αδελφοί και αδελφές του διαθέτη κληρονομούν το μερίδιο του πατέρα κατ' ίσομοιρία με τους ετεροθαλείς αδελφούς και αδελφές από τον πατέρα και τους ετεροθαλείς αδελφούς και αδελφές από τη μητέρα (άρθρο 15 παράγραφοι 2 και 3 ΝΚ).

Εάν κάποιος γονέας του θανόντος δεν βρίσκεται εν ζωή κατά τον χρόνο θανάτου του θανόντος και εφόσον δεν έχει κατιόντες, το μερίδιο που θα περιερχόταν σε αυτόν εάν βρισκόταν εν ζωή κατά τον χρόνο θανάτου του θανόντος περιέρχεται στον άλλο γονέα. Εάν δεν βρίσκεται εν ζωή ούτε ο άλλος γονέας, οι κατιόντες του κληρονομούν το μερίδιο το οποίο θα κληρονομούσε ο ένας ή ο άλλος γονέας (άρθρο 15 ΝΚ). Εάν αμφότεροι οι γονείς έχουν προαποβιώσει του θανόντος και δεν έχουν κατιόντες, ολόκληρη η κληρονομία περιέρχεται στον επιζώντα σύζυγο του θανόντος (άρθρο 16 και 17 ΝΚ).

Τρίτη τάξη διαδοχής:

εφόσον δεν υπάρχουν κληρονόμοι της πρώτης ή δεύτερης τάξης, καλούνται στην κληρονομία οι κληρονόμοι της τρίτης τάξης.

Στην τρίτη τάξη διαδοχής καλούνται οι παππούδες και γιαγιάδες του θανόντος, εφόσον δεν βρίσκονται στη ζωή ο/η σύζυγος και οι κατιόντες ή οι γονείς του θανόντος και αυτοί δεν έχουν κατιόντες. Το ήμισυ της κληρονομίας περιέρχεται στον παππού και τη γιαγιά από την πλευρά του πατέρα του θανόντος και το υπόλοιπο ήμισυ στον παππού και τη γιαγιά από την πλευρά της μητέρας (άρθρο 18 ΝΚ).

Ο παππούς και η γιαγιά της ίδιας ρίζας κληρονομούν κατ' ισμοιρία. Εάν οι ανιόντες του θανόντος από τη μία ρίζα δεν βρίσκονται εν ζωή κατά τον χρόνο θανάτου του, το μερίδιο που θα περιερχόταν σε αυτούς εάν βρίσκονταν εν ζωή κατά τον χρόνο θανάτου του διαθέτη περιέρχεται στα τέκνα, στους εγγονούς και στους απώτερους κατιόντες τους, σύμφωνα με τους κανόνες που διέπουν τη διαδοχή μεταξύ τέκνων και λοιπών κατιόντων. Ως προς τους λοιπούς κληρονόμους, οι κανόνες που διέπουν τη διαδοχή των γονέων και των κατιόντων των γονέων του θανόντος (άρθρο 19 ΝΚ) ισχύουν και για το δικαίωμα διαδοχής του παππού και της γιαγιάς από τη μία ρίζα και των κατιόντων τους.

Εάν ο παππούς και η γιαγιά του θανόντος από τη μία ρίζα δεν βρίσκονται εν ζωή κατά τον χρόνο θανάτου του διαθέτη και δεν έχουν κατιόντες, το μερίδιο που θα περιερχόταν σε αυτούς εάν βρίσκονταν εν ζωή κατά τον χρόνο θανάτου του θανόντος περιέρχεται στον παππού και τη γιαγιά της άλλης ρίζας και στα τέκνα, στους εγγονούς και στους απώτερους κατιόντες τους, σύμφωνα με το άρθρο 19 του ΝΚ (άρθρο 20 ΝΚ).

5 Ποια είναι η αρμόδια αρχή:

5.1 σε υποθέσεις διαδοχής απία θανάτου:

Οι κληρονομικές διαφορές δικάζονται από τα δικαστήρια της Δημοκρατίας της Σλοβενίας. Καθ' ύλην αρμόδιο δικαστήριο είναι το τοπικό δικαστήριο (*okrajno sodišče*).

5.2 για την κατάθεση δήλωσης αποδοχής ή αποποίησης κληρονομίας:

Το δικαστήριο στο πλαίσιο της κληρονομικής διαδικασίας.

5.3 για την κατάθεση δήλωσης αποδοχής ή αποποίησης κληροδοσίας:

Το δικαστήριο στο πλαίσιο της κληρονομικής διαδικασίας.

5.4 για την κατάθεση δήλωσης αποδοχής ή αποποίησης νόμιμης μοίρας:

Το δικαστήριο στο πλαίσιο της κληρονομικής διαδικασίας.

6 Σύντομη περιγραφή της διαδικασίας για την επίλυση κληρονομικής διαδοχής βάσει του εθνικού δικαίου, συμπεριλαμβανομένης της εκκαθάρισης της περιουσίας και της διανομής των περιουσιακών στοιχείων (συμπεριλαμβάνονται πληροφορίες σχετικά με το εάν η διαδικασία κληρονομικής διαδοχής κινείται αυτεπαγγέλτως από δικαστήριο ή άλλη αρμόδια αρχή)

Σε περίπτωση θανάτου ή κήρυξης φυσικού προσώπου ως θανόντος, το αρμόδιο για την καταχώριση του θανάτου ληξιαρχείο διαβιβάζει το πιστοποιητικό θανάτου στο δικαστήριο θεμάτων κληρονομίας εντός 30 ημερών (άρθρο 179 παράγραφος 1 ΝΚ).

Το δικαστήριο επισπεύδει την κληρονομική διαδικασία αυτεπαγγέλτως μετά την παραλαβή του πιστοποιητικού θανάτου.

Εάν, σύμφωνα με το πιστοποιητικό θανάτου, ο κληρονομούμενος δεν διαθέτει περιουσία, το δικαστήριο θεμάτων κληρονομίας δεν επισπεύδει κληρονομική διαδικασία. Το ίδιο ισχύει εάν ο θανών διέθετε μόνο κινητή περιουσία και δεν υποβληθεί αίτημα επίστευσης της κληρονομικής διαδικασίας από κάποιον κληρονόμο (άρθρο 203 παράγραφοι 1 και 2 ΝΚ). Σε κάθε άλλη περίπτωση, το δικαστήριο διατάσσει την επίστευση της κληρονομικής διαδικασίας. Κατά την εν λόγω διαδικασία το δικαστήριο ορίζει τους κληρονόμους του θανόντος, τα περιουσιακά στοιχεία που αποτελούν την κληρονομία και τα στοιχεία της κληρονομίας τα οποία δεν μεταβιβάζονται στους κληρονόμους, κληροδόχους ή άλλα πρόσωπα (άρθρο 162 ΝΚ).

Η κληρονομική διαδικασία είναι από τη φύση της εκούσια (όχι κατ' αντιμωλία) διαδικασία. Σε περίπτωση που οποιοδήποτε γεγονός επί του οποίου θεμελιώνονται τα δικαιώματα των κληρονόμων αμφισβητείται μεταξύ των μερών, το δικαστήριο αναστέλλει τη διαδικασία και διατάσσει την έναρξη σχετικής αστικής ή διοικητικής διαδικασίας (άρθρο 210 παράγραφος 1 ΝΚ).

Εφόσον το δικαστήριο ορίσει τα πρόσωπα τα οποία θεμελιώνουν κληρονομικό δικαίωμα, κηρύσσει τα πρόσωπα αυτά κληρονόμους δυνάμει απόφασης επί διαδοχής (άρθρο 214 παράγραφος 1 ΝΚ). Η σχετική απόφαση επιδίδεται σε όλους τους κληρονόμους και κληροδόχους, καθώς και στα πρόσωπα τα οποία έχουν ασκήσει αξιώσεις κατά της κληρονομίας στο πλαίσιο της κληρονομικής διαδικασίας (άρθρο 215 παράγραφος 1 ΝΚ).

Το δικαστήριο διατάσσει τη διεξαγωγή των αναγκαίων ενεργειών μεταγραφής στο Υποθηκοφυλακείο μετά την τελεσιδικία της απόφασης.

Οποιοσδήποτε κληρονόμος δύναται να ζητήσει τη διανομή της κληρονομίας οποτεδήποτε, όχι όμως σε ακατάλληλο χρόνο. Το σχετικό δικαίωμα δεν υπόκειται σε παραγραφή. Συμφωνία με την οποία κληρονόμος παραιτείται του δικαιώματος διανομής της κληρονομίας είναι άκυρη, όπως είναι και οποιαδήποτε διάταξη διαθήκης η οποία αποκλείει ή περιορίζει τη σχετική διανομή (άρθρο 144 ΝΚ). Ο νόμος περί κληρονομίας δεν περιέχει διατάξεις σχετικά με τον τρόπο διανομής της κληρονομίας. Το θέμα αυτό διέπεται από τις διατάξεις του Κώδικα Εμπράγματος Δικαίου (ΚΕΔ) που αφορούν τη διανομή της κοινής περιουσίας. Αυτό σημαίνει ότι η κληρονομία αποτελεί κοινή περιουσία των συγκληρονόμων. Οι συγκληρονόμοι μπορούν να ορίσουν με συμφωνία τον τρόπο διανομής της κληρονομίας. Σε περίπτωση που αδυνατούν να συμφωνήσουν, το δικαστήριο ορίζει τον τρόπο διανομής κατά την εκούσια διαδικασία. Εάν κατά τη διάρκεια της διαδικασίας όλοι οι κληρονόμοι ζητήσουν τη διανομή της κληρονομίας και συμφωνήσουν όσον αφορά τον τρόπο διανομής, το δικαστήριο στην απόφασή του παραπέμπει στη σχετική συμφωνία (άρθρο 214 παράγραφος 3 ΝΚ).

7 Πως και πότε καθίσταται ένα πρόσωπο κληρονόμος ή κληροδόχος;

Ο νόμος περί κληρονομίας προβλέπει ότι η κληρονομία περιέρχεται στους κληρονόμους του θανόντος δυνάμει του ίδιου νόμου (αυτοδικαίως) κατά τον χρόνο του θανάτου (άρθρο 132 ΝΚ). Η απόφαση με την οποία το δικαστήριο ορίζει τους κληρονόμους μετά το πέρας της κληρονομικής διαδικασίας είναι συνεπώς μόνο αναγνωριστικής φύσης.

Ο κληροδόχος επίσης αποκτά το κληροδόχημα κατά τον χρόνο του θανάτου, εκτός εάν η κληροδοσία υπόκειται σε αιρέσεις ή χρονικούς περιορισμούς. Σε αυτή την περίπτωση, ο κληροδόχος λαμβάνει την κληροδοσία όταν πληρωθεί η αίρεση ή ο χρονικός περιορισμός. Η κτήση του κληροδοτήματος σημαίνει ότι ο κληροδόχος μπορεί να ζητήσει την πλήρωση των όρων της κληροδοσίας. Η περιέλευση της κυριότητας στον κληροδόχο διέπεται από τις γενικές διατάξεις του ΚΕΔ.

8 Φέρουν οι κληρονόμοι την ευθύνη για τα χρέη του αποθανόντος, και εάν ναι, υπό ποιους όρους;

Ναι. Ωστόσο, ευθύνονται περιορισμένα. Οι κληρονόμοι ευθύνονται για τα χρέη του θανόντος έως την αξία του κληρονομικού τους μεριδίου. Εφόσον υπάρχουν περισσότεροι κληρονόμοι, αυτοί ευθύνονται από κοινού και εις ολόκληρο για τα χρέη του θανόντος, δηλ. καθένας έως την αξία του κληρονομικού του μεριδίου, ανεξαρτήτως εάν έχει προηγηθεί η διανομή της κληρονομίας. Όσον αφορά το ποσοστό ευθύνης κάθε κληρονόμου, τα χρέη καλύπτονται κατ' αναλογία προς τα αντίστοιχα μερίδια, εφόσον δεν ορίζεται άλλως στην διαθήκη (άρθρο 142 ΝΚ).

Κληρονόμος ο οποίος έχει αποποιηθεί το μερίδιό του δεν ευθύνεται για τα χρέη του θανόντος (άρθρο 142 παράγραφος 2 ΝΚ).

9 Ποια είναι τα έγγραφα και/ή οι πληροφορίες που συνήθως απαιτούνται για την καταχώριση ακίνητης περιουσίας;

Το δικαστήριο της περιοχής του αρμόδιου υποθηκοφυλακείου αποφασίζει αν επιτρέπεται η μεταγραφή βάσει εγγράφων που αποδεικνύουν την ύπαρξη νομίμου δικαιώματος κτήσης το οποίο υπόκειται σε μεταγραφή, υπό τον όρο ότι πληρούνται οι λοιπές προϋποθέσεις του νόμου.

Η μεταγραφή κληρονομιαίου ακινήτου διενεργείται βάσει τελεσίδικης δικαστικής απόφασης επί της διαδοχής η οποία εκδίδεται στο πλαίσιο κληρονομικής διαδικασίας (άρθρο 40 παράγραφος 1 σημείο 6 του νόμου περί υποθηκοφυλακείων, ZZK-1) Το δικαστήριο της περιοχής του αρμόδιου υποθηκοφυλακείου διατάσσει τη μεταγραφή δικαιώματος κληρονόμου επί ακινήτου αυτεπαγγέλτως και σύμφωνα με την τελεσίδικη απόφαση επί της διαδοχής.

9.1 Είναι ο διορισμός διαχειριστή κληρονομίας υποχρεωτικός ή καθίσταται υποχρεωτικός μετά από αίτηση; Εάν είναι υποχρεωτικός ή καθίσταται υποχρεωτικός μετά από αίτηση, ποιες είναι οι απαιτούμενες ενέργειες;

Δεν υπάρχει νόμιμη υποχρέωση διορισμού διαχειριστή της κληρονομίας.

Κατά κανόνα, έως τη διανομή της κληρονομίας, η διαχείριση και οι πράξεις διάθεσης της κληρονομίας ασκούνται από τους κληρονόμους από κοινού. Η διαχείριση της κληρονομίας ανατίθεται σε ειδικό διαχειριστή με τη συναίνεση των κληρονόμων. Σε περίπτωση που οι κληρονόμοι αδυνατούν να συμφωνήσουν σχετικά με τη διαχείριση της κληρονομίας, με αίτημα οποιουδήποτε κληρονόμου το δικαστήριο ορίζει διαχειριστή για τη διαχείριση της κληρονομίας για λογαριασμό των κληρονόμων ή ορίζει το τμήμα της κληρονομίας το οποίο θα διαχειρίζεται κάθε κληρονόμος (άρθρο 145 NK).

Ο διαθέτης μπορεί να διορίσει με τη διαθήκη του ένα ή περισσότερα πρόσωπα ως εκτελεστή(-ές) της διαθήκης (άρθρο 95 παράγραφος 1 NK). Μεταξύ άλλων, ο εκτελεστής της διαθήκης διαχειρίζεται την κληρονομία (άρθρο 96 παράγραφος 1 NK).

9.2 Ποιος έχει το δικαίωμα να αναλάβει την εκτέλεση της διάταξης τελευταίας βουλήσεως του θανόντος και/ή να διαχειριστεί την περιουσία;

Ο διαθέτης μπορεί να διορίσει με τη διαθήκη του ένα ή περισσότερα πρόσωπα ως εκτελεστή(-ές) της διαθήκης (άρθρο 95 παράγραφος 1 NK). Εφόσον δεν έχει ορίσει άλλως ο διαθέτης, ο εκτελεστής της διαθήκης είναι υπεύθυνος συγκεκριμένα για τη διαχείριση της κληρονομίας, την εξόφληση των χρεών της και την εκτέλεση τυχόν κληροδοσιών και, κυρίως, για την εκτέλεση της διαθήκης σύμφωνα με τις επιθυμίες του διαθέτη (άρθρο 96 παράγραφος 1 NK). Εάν δεν έχει διοριστεί εκτελεστής της διαθήκης, οι κληρονόμοι οι οποίοι διαχειρίζονται από κοινού την κληρονομία πριν από τη διανομή της μπορούν να αναθέσουν τη διαχείριση σε ειδικό διαχειριστή. Σε περίπτωση που οι κληρονόμοι αδυνατούν να συμφωνήσουν σχετικά με τη διαχείριση της κληρονομίας, με αίτημα οποιουδήποτε κληρονόμου το δικαστήριο ορίζει διαχειριστή για τη διαχείριση της κληρονομίας για λογαριασμό των κληρονόμων ή ορίζει το τμήμα της κληρονομίας το οποίο θα διαχειρίζεται κάθε κληρονόμος (άρθρο 145 NK).

9.3 Ποιες εξουσίες έχει ο διαχειριστής;

Εφόσον έχει διοριστεί από τον διαθέτη εκτελεστής της διαθήκης, η διαθήκη ορίζει και τα καθήκοντα του τελευταίου.

Εφόσον δεν έχει ορίσει άλλως ο διαθέτης, ισχύουν τα κατωτέρω σύμφωνα με τον νόμο (άρθρο 96 παράγραφος 1 NK):

ο εκτελεστής της διαθήκης οφείλει να διαχειρίζεται την κληρονομία με τη δέουσα επιμέλεια. Ιδίως, οφείλει να διευθετεί τυχόν ασφαλιστικά θέματα, θέματα απογραφής και εκτίμησης της κληρονομίας (άρθρο 184 NK) και θέματα που αφορούν στη διατήρηση συγκεκριμένων κινητών περιουσιακών στοιχείων (άρθρα 190 και 191 NK).

Ο εκτελεστής της διαθήκης πρέπει να ασκεί τη διαχείριση της κληρονομίας και όταν αυτή περιλαμβάνει τη διάθεση συγκεκριμένων περιουσιακών στοιχείων.

Κατά την περίοδο εκτέλεσης των καθηκόντων του, ο εκτελεστής της διαθήκης αποκλείει τους κληρονόμους από τις πράξεις διαχείρισης και διάθεσης της κληρονομίας.

Ο εκτελεστής της διαθήκης οφείλει να μεριμνά για την εξόφληση των χρεών του διαθέτη και την εκπλήρωση των όρων και προϋποθέσεων (βαρών) των κληροδοσιών.

Ο εκτελεστής της διαθήκης οφείλει να διασφαλίσει την εκτέλεση της διαθήκης σύμφωνα με τις επιθυμίες του διαθέτη (βλ. Prof. K. Zupančič, Prof. V. Žnidaršič Skubic, *Dedno pravo* (Κληρονομικό Δίκαιο), *Uradni list* 2009, σ. 170-171).

Εάν έχουν διοριστεί περισσότεροι εκτελεστές της διαθήκης, αυτοί ασκούν τα καθήκοντά τους από κοινού, εφόσον δεν έχει ορίσει άλλως ο διαθέτης (άρθρο 96 παράγραφος 2 NK). Ο εκτελεστής της διαθήκης υποβάλει στο δικαστήριο έκθεση επί των καθηκόντων του και δικαιούται αποζημίωση για τα έξοδα και τις υπηρεσίες του, η οποία καταβάλλεται από το διαθέσιμο τμήμα της κληρονομίας με απόφαση του δικαστηρίου (άρθρο 97 NK).

Εάν δεν έχει διοριστεί εκτελεστής της διαθήκης, οι κληρονόμοι οι οποίοι διαχειρίζονται από κοινού την κληρονομία μέχρι τη διανομή της μπορούν να αναθέσουν τη διαχείριση σε ειδικό διαχειριστή. Σε περίπτωση που οι κληρονόμοι αδυνατούν να συμφωνήσουν σχετικά με τη διαχείριση της κληρονομίας, το δικαστήριο ορίζει διαχειριστή με αίτημα οποιουδήποτε κληρονόμου, για τη διαχείριση της κληρονομίας για λογαριασμό των κληρονόμων, ή ορίζει το τμήμα της κληρονομίας το οποίο θα διαχειρίζεται κάθε κληρονόμος (άρθρο 145 NK).

10 Ποια είναι τα τυπικά έγγραφα που εκδίδονται βάσει του εθνικού δικαίου στη διάρκεια ή στο τέλος της διαδικασίας κληρονομικής διαδοχής, για να αποδειχθεί η ιδιότητα και τα δικαιώματα των δικαιούχων; Έχουν τα εν λόγω έγγραφα ειδική αποδεικτική ισχύ;

Το δικαστήριο εκδίδει απόφαση επί της διαδοχής, η οποία αφορά την ουσία της υπόθεσης, κατά το πέρας της κληρονομικής διαδικασίας. Στην απόφασή του ορίζει τα στοιχεία της κληρονομίας, τους κληρονόμους και κληροδόχους και όποια άλλα πρόσωπα δικαιούνται μερίδιο της κληρονομίας. Σύμφωνα με τον NK, η απόφαση επί της διαδοχής πρέπει να ορίζει ή να περιέχει τα εξής (άρθρο 214 παράγραφος 2):

όνομα και επώνυμο (καθώς και τυχόν προηγούμενα επώνυμα), πατρώνυμο, επάγγελμα, ημερομηνία γέννησης και εθνικότητα του θανόντος, και, σε περίπτωση θανούσας, το πατρικό της επώνυμο

κατάλογο των ακινήτων της κληρονομίας, με τα σχετικά στοιχεία μεταγραφής, και κατάλογο των κινητών περιουσιακών στοιχείων, με παραπομπή στην απογραφή της κληρονομίας

όνομα, επώνυμο, επάγγελμα και διεύθυνση μόνιμης κατοικίας των κληρονόμων, τη σχέση μεταξύ κάθε κληρονόμου και του θανόντος, κατά πόσο επέρχεται διαδοχή εξ αδιαθέτου ή δυνάμει διαθήκης και, σε περίπτωση περισσότερων κληρονόμων, το μερίδιο κάθε κληρονόμου στην κληρονομία

την πληροφορία εάν έχει ανασταλεί η διαδικασία αναγνώρισης κάποιου κληρονόμου

την πληροφορία εάν έχει ανασταλεί το δικαίωμα οποιουδήποτε κληρονόμου λόγω παρέλευσης ή μη παρέλευσης καθορισμένης χρονικής περιόδου ή λόγω μη πλήρωσης κάποιας αίρεσης, ή αν το δικαίωμα κληρονόμου εξαρτάται από διαλυτική αίρεση ή άλλη προϋπόθεση η οποία μπορεί να θεωρηθεί ως διαλυτική αίρεση, ή περιορίζεται από δικαίωμα επικαρπίας, και εάν ναι, τον δικαιούχο αυτού του δικαιώματος

όνομα, επώνυμο, επάγγελμα και διεύθυνση μόνιμης κατοικίας τυχόν κληροδόχων, δικαιούχων επικαρπίας ή εχόντων άλλα δικαιώματα τα οποία απορρέουν από την κληρονομία, με ακριβή περιγραφή των δικαιωμάτων αυτών.

Τελευταία επικαιροποίηση: 24/06/2016

Την έκδοση αυτής της σελίδας στην εθνική γλώσσα διαχειρίζεται ο αντίστοιχος αρμόδιος επαφής του ΕΔΔ. Οι μεταφράσεις έχουν γίνει από την αρμόδια υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Οι τυχόν αλλαγές που επιφέρει η αρμόδια εθνική αρχή στο πρωτότυπο ενδέχεται να μην έχουν περιληφθεί ακόμα στις μεταφράσεις. Η Επιτροπή και το Ευρωπαϊκό Δικαστικό Δίκτυο δεν αναλαμβάνουν καμία απολύτως ευθύνη όσον αφορά πληροφορίες ή δεδομένα που περιέχονται ή αναφέρονται στο παρόν έγγραφο. Βλ. την ανακοίνωση νομικού περιεχομένου για τους κανόνες πνευματικής ιδιοκτησίας που ισχύουν στο κράτος μέλος που είναι αρμόδιο για την παρούσα σελίδα.

Τα κράτη μέλη που είναι αρμόδια για τη διαχείριση ιστοσελίδων με εθνικό περιεχόμενο προβαίνουν αυτή τη στιγμή στην επικαιροποίηση μέρους του περιεχομένου αυτού του ιστότοπου για να το προσαρμόσουν στην αποχώρηση του Ηνωμένου Βασιλείου από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Εάν στο περιεχόμενο του ιστοτόπου δεν λαμβάνεται ακόμη υπόψη η αποχώρηση του Ηνωμένου Βασιλείου, πρόκειται για ακούσιο σφάλμα και θα γίνουν οι κατάλληλες διορθώσεις.